LITEKO Lietuvos teismų informacinė sistema

Vieša sprendimų paieška

Greita paieška Detali paieška Pagalba

Pavadinimas: [2020-09-03][nuasmeninta nutartis byloje][e2T-47-381-2020].docx
Bylos nr.: e2T-47-381/2020
Bylos rūšis: civilinė byla
Teismas: Lietuvos apeliacinis teismas
Raktiniai žodžiai:
Teisiniai terminai:
Šalys:

Vardas/Pavardė/Pavadinimas	Kodas	Byloje kaip
Surguto miesto viešoji organizacija krepšinio klubas Universitet	8602164226	pareiškėjas

Kategorijos:

13.5.3. Bylos dėl užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo ir vykdymo

3. CIVILINIS PROCESAS

13.5. Bylos, kuriose spręsta dėl užsienio valstybių teismų (arbitražų) sprendimų pripažinimo ir vykdymo

3.6. Tarptautinis civilinis procesas

3.6.6. Užsienio teismų ir arbitražų sprendimų pripažinimas ir leidimas vykdyti

13. BYLOS SU TARPTAUTINIU ELEMENTU

?

Civilinė byla Nr. e2T-47-381/2020
Teismo proceso Nr. 2-60-3-00034-2020-2
Procesinio sprendimo kategorija 3.6.6

(S)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

N U T A R T I S
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. rugsėjo 3 d.
Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Mariaus Bajoro, Artūro Driuko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Astos Radzevičienės,

teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo **pareiškėjo Surguto miesto viešosios organizacijos Krepšinio klubo „Universitet“** prašymą pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimą byloje Nr. BAT 1443/19 dėl piniginių lėšų priteisimo, suinteresuotas asmuo – L. L..

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

1. Krepšinio arbitražo teismas Ženevoje 2020 m. vasario 19 d. priėmė sprendimą, kuriuo nusprendė: 1) priteisti L. L. iš Krepšinio klubo „Universitet“ 38 998 rublių sumą ir 5 proc. delspinigių per metus, skaičiuojamų nuo 2018 m. rugpjūčio 21 d. iki mokėjimo dienos; 2) priteisti L. L. iš Krepšinio klubo „Universitet“ 11 052 rublių sumą ir
5 proc. delspinigių per metus, skaičiuojamų nuo 2018 m. lapkričio 27 d. iki mokėjimo dienos;
3) priteisti iš L. L. 5 775 Eur arbitražo išlaidų; 4) priteisti Krepšinio klubui „Universitet“ iš L. L. 2 775 Eur sumą arbitražo išlaidų; 5) priteisti Krepšinio klubui „Universitet“ iš L. L. 3 750 Eur sumą kaip mokesčių ir išlaidų už teisines paslaugas dalį.
2. Pareiškėjas Surguto miesto viešoji organizacija Krepšinio klubas „Universitet“ kreipėsi į Lietuvos apeliacinį teismą su prašymu pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikos teritorijoje minėtą

Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimą, kuriuo Krepšinio klubui „Universitet“ iš L. L. priteista 5 795 Eur suma (atskaičius L. L. iš Krepšinio klubo priteistą 50 050 rublių su 5 proc. metinių delspinigių sumą). Be to, pareiškėjas prašo priteisti iš suinteresuoto asmens bylinėjimosi išlaidas.

3. Pareiškėjo teigimu, nagrinėjamu atveju egzistuoja visos sąlygos Krepšinio arbitražo teismo sprendimui pripažinti ir leisti jį vykdyti. Lietuvos apeliacinis teismas, pripažindamas ir leisdamas vykdyti Lietuvos Respublikoje analogišką Krepšinio arbitražo sprendimą panašioje byloje konstatavo, jog ginčas gali būti arbitražo nagrinėjimo dalykas, taip pat prašomas pripažinti ir leisti vykdyti sprendimas neprieštarauja Lietuvos Respublikos viešajai tvarkai. Šiuo atveju pats suinteresuotas asmuo L. L. kreipėsi į Krepšinio arbitražo teismą Ženevoje, remdamasis tarp jo ir pareiškėjo 2018 m. rugsėjo 1 d. pasirašytu papildomu susitarimu Nr. 1 prie sportininko darbo sutarties (toliau – Susitarimas), kuriame buvo numatyta, jog ginčai, kylantys iš ar susiję su minėtu susitarimu, bus nagrinėjami Krepšinio arbitražo teisme Ženevoje, Šveicarijoje. Taigi, pateikdamas ieškinį Krepšinio arbitražo teismui, suinteresuotas asmuo sutiko ir iš esmės pats pasirinko ginčo sprendimui Krepšinio arbitražo teismo jurisdikciją. Be to, tiek suinteresuotas asmuo, tiek pareiškėjas aktyviai dalyvavo arbitražinio bylinėjimosi procese, abi šalys byloje buvo atstovaujamos teisininkų.

4. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad 2018 m. spalio 5 d. Rusijos krepšinio federacijos (toliau – RKF) reikalavimu šalys pasirašė ir RKF standartinę darbo sutartį (toliau – Darbo sutartis), kuri laikoma tik formalumu. Be šios sutarties klubai negali užregistruoti žaidėjų ir žaidėjai neturi teisės žaisti Rusijoje ir atstovauti klubą, su kuriuo pasirašė sutartį, tačiau tikrąja sutartimi šalys laikė būtent 2018 m. rusėjo 1 d. Susitarimą ir būtent šio Susitarimo pagrindu suinteresuotas asmuo kreipėsi į Krepšinio arbitražo teismą, nurodydamas, kad būtent Krepšinio arbitražo teismas turi jurisdikciją spręsti ginčą, net nepateikdamas jam 2018 m. spalio 5 d. RKF darbo sutarties.

5. Pareiškėjas paaiškino, kad Krepšinio arbitražo teismas priima sprendimus su motyvais, tačiau motyvuojamoji sprendimo dalis yra neteikiama šalims nemokamai, jei ginčas nesiekia
100 000 Eur sumos. Šiuo atveju suinteresuotas asmuo turėjo galimybę kreiptis į Krepšinio arbitražo teismą ir, sumokėjęs nustatytą mokestį, gauti sprendimo motyvuojamąją dalį, tačiau to nepadarė.

6. Suinteresuotas asmuo atsiliepime prašė atmesti pareiškėjo prašymą. Suinteresuoto asmens teigimu, pagal Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymo (toliau – KAĮ) 12 straipsnio 2 dalį arbitražui negali būti perduoti ginčai, kylantys iš darbo sutarčių, išskyrus atvejus, kai arbitražinis susitarimas buvo sudarytas po to, kai kilo ginčas. Nagrinėjamu atveju prašomas pripažinti ir leisti vykdyti Krepšinio arbitražo teismo sprendimas yra priimtas ginče, kilusiame iš pareiškėjo ir suinteresuoto asmens sudarytos darbo sutarties, todėl negali būti pripažintas ir leistas vykdyti Lietuvos Respublikoje pagal 1958 m. Niujorko konvencijos dėl užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo ir vykdymo (toliau – Niujorko konvencija) V straipsnio
2 dalies a) punktą. Be to, suinteresuotas asmuo pažymėjo, kad prašomas pripažinti ir leisti vykdyti Krepšinio arbitražo teismo sprendimas yra be jokių motyvų, dėl šios priežasties Lietuvos apeliaciniam teismui ne tik nėra galimybės patikrinti, ar neegzistuoja Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalyje įtvirtinti nepripažinimo pagrindai, bet yra ir Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies b) punkte įtvirtintas pagrindas atsisakyti arbitražo sprendimą pripažinti ir leisti vykdyti, kadangi arbitražo sprendimo pripažinimas ir vykdymas prieštarautų Lietuvos Respublikos viešajai tvarkai ir teisingumui. Visiškai nemotyvuoto arbitražo sprendimo pripažinimas ir vykdymas prieštarautų Europos žmogaus teisių ir laisvių pagrindinės konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnyje įtvirtintam esminiam teisės į tinkamą (teismo) procesą principui, kuris yra pripažįstamas tarptautiniu mastu.

7. Suinteresuotas asmuo taip pat nurodė, kad Darbo sutartis, kuri buvo pasirašyta 2018 m. rugsėjo 1 d. ir įregistruota 2018 m. spalio 5 d., reglamentuoja iš esmės visas esmines tarp pareiškėjo ir suinteresuoto asmens susiklosčiusių teisinių santykių sąlygas, o Susitarimas iš esmės nustato tik piniginius šių teisinių santykių aspektus. Darbo sutarties ir Susitarimo turinys bei sąlygos akivaizdžiai demonstruoja, jog šalys siekė ir jų pagrindu sukūrė darbo teisinius santykius. Suinteresuotas asmuo pažymėjo, kad neginčija Krepšinio arbitražo teismo jurisdikcijos byloje Nr. BAT 1443/19 ir / ar šalių sudaryto arbitražinio susitarimo, tačiau mano, kad Krepšinio arbitražo teismo sprendimo pripažinimas ir leidimas jį vykdyti Lietuvos Respublikoje būtų nesuderinamas su Lietuvos Respublikoje galiojančiais teisės aktais, nes arbitražui negali būti perduoti ginčai, kylantys iš darbo sutarčių.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

8. Užsienio arbitražo sprendimo pripažinimas yra teisinės galios šiam sprendimui suteikimas Lietuvos Respublikoje, jo prilyginimas nacionalinio teismo ar arbitražo sprendimui. Tik pripažintas užsienio

arbitražo sprendimas sukelia teisinius padarinius Lietuvos Respublikoje, įgyja *res judicata* (įsiteisėjęs teismo sprendimas) galią ir gali būti vykdomas (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 809 straipsnio 1 dalis, KAĮ 51 straipsnio 4 dalis). Lietuvos Respublikoje užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo sąlygas nustato Niujorko konvencija (CPK 810 straipsnio 6 dalis, KAĮ 51 straipsnio 1 dalis).

9. Tiek pagal galiojančias CPK ir KAĮ nuostatas, tiek pagal suformuotą Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką teismui, sprendžiančiam užsienio arbitražo sprendimo pripažinimo ir leidimo tokį sprendimą vykdyti klausimus, suteiktos aiškiai apibrėžtos arbitražo teismo sprendimo tikrinimo galios. Pirma, Niujorko konvencijos V straipsnyje numatytas baigtinis galimų arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindų sąrašas, todėl užsienio arbitražo sprendimų pripažinimo ir leidimo vykdyti procedūra reiškia Niujorko konvencijos V straipsnyje įtvirtintų pagrindų buvimo ar nebuvimo patikrinimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. birželio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-363/2014, 2017 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-267-611/2017). Antra, net ir vertinant arbitražo teismo sprendimą remiantis Niujorko konvencijos V straipsnyje išvardytais pagrindais, teismo atliekamas vertinimas jokiais atvejais negali būti toks išsamus, kad prilygtų arbitražo teismo sprendimo ar kai kurių jame nagrinėtų klausimų peržiūrėjimui iš esmės. Taigi teismas, nagrinėjantis arbitražo teismo sprendimo pripažinimo ir leidimo vykdyti klausimą, neturi teisės nagrinėti bylą iš esmės, aiškintis, ar arbitrai teisingai nustatė faktines bylos aplinkybes, ar teisingai ištyrė bei įvertino įrodymus, ar tinkamai aiškino ir taikė teisės normas ir pan.

10. Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinti arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindai, kurie yra taikomi tik tada, kai to reikalauja arbitražo šalis, prieš kurią yra priimtas prašomas pripažinti ir leisti vykdyti užsienio valstybės arbitražo teismo sprendimas. Nagrinėjamu atveju suinteresuotas asmuo L. L. savo atsiliepimo į pareiškėjo prašymą Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalyje nurodytais arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindais negrindė, todėl teisėjų kolegija šių pagrindų neanalizuoja, dėl jų nepasisako ir tikrina tik tai, ar neegzistuoja Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalyje įtvirtinti užsienio valstybės arbitražo sprendimo nepripažinimo pagrindai, dėl kurių buvimo teismas turi spręsti *ex officio* (savo iniciatyva), t. y. kiekvienu atveju, nepriklausomai, ar šalis, prieš kurią nukreiptas užsienio valstybės arbitražo sprendimas, jais remiasi (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. liepos 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-323/2011).

11. Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies a) punkte nurodyta, kad arbitražo teismo sprendimą pripažinti ir vykdyti gali būti atsisakoma, kai ginčo objektas pagal šalies, kurioje prašoma pripažinti ir vykdyti arbitražo teismo sprendimą, įstatymus negali būti arbitražo dalykas. Suinteresuoto asmens teigimu, ginčas kilęs iš darbo teisinių santykių, todėl, vadovaujantis KAĮ 12 straipsnio 2 dalimi, negalėjo būti nagrinėjamas arbitraže.

12. Kaip matyti iš bylos medžiagos, suinteresuotas asmuo L. L. ir pareiškėjas Surguto miesto viešoji organizacija Krepšinio klubas „Universitet“ 2018 m. rugsėjo 1 d. sudarė papildomą susitarimą Nr. 1 prie sportininko darbo sutarties, kuriame nustatytas L. L. mokėtinas užmokestis ir jo mokėjimo tvarka už 2018/2019 ir 2019/2020 sporto sezonus, sportininkui galimos skirti baudos, premijos, klubo įsipareigojimai sportininkui. Susitarime numatyta, jog jis įsigalios atlikus išsamų medicininį patikrinimą ir gavus teigiamą rašytinę išvadą prieš kiekvieno 2018/2019 ir 2019/2020 sezonų pradžią. Šalys taip pat susitarė dėl ginčų, susijusių su šio susitarimo sąlygų vykdymu, sprendimo FIBA arbitražo teisme (BAT) Ženevoje. Be to, suinteresuotas asmuo su Surguto miesto viešąja organizacija Krepšinio klubu „Universitet“ 2018 m. rugsėjo 1 d. sudarė Darbo sutartį, kuri įregistruota 2018 m. spalio 5 d. Kaip matyti iš teismui pateikto suinteresuoto asmens kreipimosi į Krepšinio arbitražo teismą, savo reikalavimus suinteresuotas asmuo kildino ne iš Darbo sutarties, o iš 2018 m. rugsėjo 1 d. Susitarimo, t. y. reikalavimo priteisti kompensaciją už 2019/2020 m. sezoną pagal Susitarimo 3 punktą ir kompensaciją už lėktuvo bilietus pagal Susitarimo 7 punktą.

13. Pagal Lietuvos Respublikos sporto įstatymo 10 straipsnio 1 dalį sportininkui, treneriui ar teisėjui atlygis už jų vykdomą veiklą gali būti mokamas pagal darbo arba sporto veiklos sutartis. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad sporto veiklos sutartis turi būti rašytinė. Sporto veiklos sutartyje turi būti aptartos sutarties šalių teisės ir pareigos, atlygis, sutarties šalių atsakomybė už sporto veiklos sutartyje nurodytų įsipareigojimų nevykdymą, sutarties galiojimo terminas. Sporto veiklos sutartyje gali būti ir kitų sutarties šalių sutartų sąlygų.

14. Kasacinio teismo jurisprudencijoje išaiškinta, kad profesionaliam sportininkui sportas yra atitinkamos specifinės rūšies darbo veikla, už kurią sportininkas gauna darbo užmokestį, tačiau, esant sutarčiai, sudarytai laikantis Kūno kultūros ir sporto įstatymo (šiuo metu Sporto įstatymo) nuostatų, darbo teisinius santykius reglamentuojančios teisės normos netaikytinos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2000 m. gegužės 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-602/2000). Profesionalaus sporto teisiniams santykiams galioja sutarties laisvės principas, būdingas civiliniams, o ne darbo teisiniams santykiams. Sporto teisiniams santykiams nebūdingi ir kiti darbo teisinių santykių bruožai – pavaldumas, darbo sutarties

nutraukimo ribojimai, garantijos darbuotojams, teisė į atostogas ir kt. – tai sporto teisiniuose santykiuose yra šalių susitarimo dalykas. Profesionalaus sporto teisiniuose santykiuose, skirtingai nuo darbo santykių, vyrauja ne funkcijų atlikimas, o konkretaus (sportinio) rezultato siekimas, be to, sportinės veiklos sutartims būdingos kitos sąlygos – sportinio režimo nustatymo, medicininės priežiūros, sportininko apgyvendinimo, transporto, sveikatos draudimo ir pan. Tai lemia sportinės veiklos sutarties priskyrimą savo esme pirmiausia prie paslaugų sutarčių. Tik tais atvejais, kai sportinės veiklos sutartyje susitariama, kad tokia sutartis kartu yra ir darbo sutartis, arba kai pagal tokios sutarties sąlygas akivaizdžiai šalys sukuria darbo teisinius santykius, tokia sutartis kvalifikuotina kartu ir kaip sukurianti darbo teisinius santykius (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. vasario 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-65/2011).

15. Sutarties teisinį kvalifikavimą kaip sportinės veiklos ar darbo sutarties lemia jos turinys, t. y. joje išdėstytų sąlygų visuma, iš kurios galima spręsti apie sutarties teisinį kvalifikavimą. Jei sportinės veiklos sutartis pagal jos sąlygas neprilyginta darbo sutarčiai, tai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus profesionalaus sporto santykiai nėra pripažįstami darbo santykiais, o laikomi atskira pagal sporto veiklos sutartis susiklostančių teisinių santykių rūšimi, reglamentuojama specialiojo įstatymo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-548/2011; 2019 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-227-684/2019).

16. Nors, kaip teisingai nurodo suinteresuotas asmuo, pagal jo ir krepšinio klubo pasirašytą 2018 m. rugsėjo 1 d. Susitarimą susiklostę šalių tarpusavio santykiai turi tam tikrų darbo teisinių santykių požymių, tačiau, įvertinus visas bylos aplinkybes ir jas patvirtinančius įrodymus, jie nėra pripažintini darbo santykiais, o laikytini atskira pagal tarp šalių sudarytą sporto veiklos sutartį susiklosčiusių teisinių santykių rūšimi. Šios išvados savaime nepaneigia ir tai, kad 2018 m. rugsėjo 1 d. Susitarime minima sportininko Darbo sutartis, nes tai nekeičia pačios sutarties esmės ir pagal ją susiklosčiusių teisinių santykių prigimties.

17. Kaip minėta, pats suinteresuotas asmuo į Krepšinio arbitražo teismą kreipėsi remdamasis būtent Susitarimo nuostatomis. Pažymėtina, kad Susitarime buvo nurodytas L. L. mokėtinas užmokestis ir jo mokėjimo tvarka už 2018/2019 ir 2019/2020 sporto sezonus, medicininio patikrinimo būtinybė, sportininkui galimos skirti baudos, premijos už gerus sportinius rezultatus, klubo įsipareigojimai sportininkui (apgyvendinimo, transporto, aprangos suteikimas, lėktuvo bilietai, medicininės išlaidos, ir pan.). Susitarime numatyta, jog jis įsigalios atlikus išsamų medicininį patikrinimą ir gavus teigiamą rašytinę išvadą prieš kiekvieno 2018/2019 ir 2019/2020 sezonų pradžią. Teisėjų kolegijos vertinimu, pagal Lietuvos Respublikos įstatymus bei nurodytą teismų praktiką tokio turinio Susitarimas, koks buvo sudarytas tarp suinteresuoto asmens ir pareiškėjo, nėra laikomas darbo sutartimi, o jo pagrindu atsiradę teisiniai santykiai nepripažįstami darbo teisiniais santykiais, o laikytini specifiniais sporto veiklos santykiais, iš kurių kilę ginčai pagal KAĮ nuostatas gali būti nagrinėjami arbitraže.

18. Teisėjų kolegija taip pat atkreipia dėmesį, jog suinteresuoto asmens pozicija dėl Krepšinio arbitražo teismo jurisdikcijos yra nenuosekli, nes bylą Krepšinio arbitražo teisme iniciavo pats suinteresuotas asmuo L. L., savo prašyme aiškiai išdėstydamas savo poziciją. Pareiškėjas aktyviai dalyvavo arbitražo procese, buvo atstovaujamas teisininkų, nepateikė arbitražo teismui 2018 m. rugsėjo 1 d. Darbo sutarties, kuri Rusijos krepšinio federacijoje buvo įregistruota 2018 m. spalio 5 d., taip pat ir nagrinėjamoje byloje pripažįsta Krepšinio arbitražo teismo jurisdikciją byloje Nr. BAT 1443/19 bei neginčija šalių sudaryto arbitražinio susitarimo (nutarties 7 punktas).

19. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nėra pagrindo atsisakyti pripažinti ir leisti vykdyti užsienio arbitražo sprendimą Lietuvos Respublikoje remiantis Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalyje a) punkte nurodytu pagrindu, jog ginčo objektas pagal pripažįstančios valstybės, tai yra Lietuvos, įstatymus negali būti arbitražo nagrinėjimo dalykas.

20. Vadovaujantis Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies b) punktu, užsienio arbitražo sprendimą gali būti atsisakoma pripažinti ir leisti vykdyti tuo atveju, kai to sprendimo pripažinimas ir vykdymas prieštarauja šios šalies viešajai tvarkai. Suinteresuoto asmens nuomone, Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimas prieštarauja viešajai tvarkai, nes yra nemotyvuotas.

21. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas nuosekliai formuojamoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje yra nurodęs, kad sąvoka „viešoji tvarka“ tarptautinio arbitražo doktrinoje ir praktikoje aiškinama kaip tarptautinė viešoji tvarka, apimanti fundamentalius sąžiningo proceso principus, taip pat imperatyviąsias teisės normas, įtvirtinančias pagrindinius ir visuotinai pripažintus teisės principus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. kovo 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-179/2006; 2019 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-969/2019). Dėl to ne bet koks prieštaravimas imperatyviosioms Lietuvos Respublikos teisės normoms gali būti pakankamas pagrindas atsisakyti pripažinti užsienio arbitražo sprendimą. Viešosios tvarkos pažeidimu pripažįstami atvejai, kai nustatoma, kad užsienio arbitražo sprendimo pripažinimas ir vykdymas prieštarautų Konstitucijos įtvirtintiems pagrindiniams teisės principams ir

moralės normoms, pripažįstamiems tarptautiniu mastu, taip pat kai arbitražo sprendimas ar arbitražinis susitarimas išgautas prievarta, apgaule ar grasinimu ir kt. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-443/2008). Kasacinio teismo atlikta užsienio valstybių teismų praktikos, aiškinant Niujorko konvencijos V straipsnio 2 dalies b) punkte įtvirtintos viešosios tvarkos sampratą, analizė patvirtina, jog tiek Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika, tiek ir užsienio teismų praktika šiuo klausimu iš esmės sutampa ir lemia itin siaurą tarptautinės viešosios tvarkos išlygos aiškinimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. birželio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-363/2014).

22. Kaip matyti iš Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimo turinio, pastarajame iš tiesų nėra pateikti sprendimo motyvai, tačiau sprendime nurodyta, kad pagal Krepšinio arbitražo teismo taisyklių 16.2 straipsnį, sutikdamos pagal šias taisykles savo ginčo sprendimą perduoti arbitražui, šalys susitaria, kad, kai ginčo vertė neviršija 100 000 Eur, arbitras priims sprendimą nenurodydamas priežasčių. Arbitras nurodys priežastis, jei šalis tuo tikslu per taisyklėse nustatytą terminą pateiks prašymą ir per Krepšinio arbitražo teismo sekretoriato nurodytą laikotarpį sumokės nustatytą avansinį mokestį arbitražo išlaidoms užtikrinti.

23. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į nurodytus kasacinio teismo išaiškinimus apie viešosios tvarkos sampratą bei į tai, kad suinteresuotas asmuo, susitardamas ginčus spręsti Krepšinio arbitražo teisme, iš esmės pats sutiko su tuo, kad arbitražo teismo sprendime nebus nurodomi motyvai, jei ginčo vertė neviršys 100 000 Eur, išskyrus atvejus, jei ginčo šalys nustatyta tvarka pateiks prašymą dėl sprendimo motyvų išdėstymo, jokių aplinkybių, leidžiančių daryti išvadą, kad prašomas pripažinti ir leisti vykdyti Krepšinio arbitražo teismo sprendimas prieštarautų viešajai tvarkai, nenustatė.

24. Kadangi nagrinėjamoje byloje nėra nustatyta Niujorko konvencijos V straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodytų arbitražo teismo sprendimo nepripažinimo pagrindų, teisėjų kolegija sprendžia, jog Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. priimtas sprendimas yra pripažintinas ir leidžiama jį vykdyti Lietuvos Respublikoje.

25. Teisėjų kolegija pažymi, kad Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimu pareiškėjui Krepšinio klubui „Universitet“ iš L. L. buvo priteista iš viso 6 525 Eur suma, tačiau pareiškėjas prašo pripažinti ir leisti vykdyti Krepšinio arbitražo teismo sprendimą tik dėl pareiškėjui priteistos iš L. L. 5 795 Eur sumos, nes pareiškėjas išskaičiuoja iš jam priteistos sumos Krepšinio klubo „Universitet“ suinteresuotam asmeniui L. L. turimas išmokėti 50 050 rublių (679 Eur) ir 51 Eur (5 proc. delspinigiai) sumas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimas yra pripažintinas, tačiau jį leidžiama vykdyti Lietuvos Respublikoje dėl pareiškėjui priteistos iš
L. L. 5 795 Eur sumos.

26. Patenkinus prašymą pripažinti bei leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje Krepšinio arbitražo teismo 2020 m. vasario 19 d. sprendimą, pareiškėjas įgijo teisę į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą (CPK 93 straipsnis). Teismui pateikti dokumentai įrodo, kad pareiškėjas patyrė bylinėjimosi išlaidas, kurias sudaro 94 Eur, 234,89 Eur ir 12 320 Rub (139,89 Eur) išlaidos už dokumentų vertimus į lietuvių kalbą bei 719 Eur išlaidos už teisines paslaugas (konsultacija, prašymo teismui parengimas).

27. Pareiškėjo 719 Eur išlaidos teisinėms paslaugoms neviršija pagal Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalaus dydžio 5, 7 ir 8.2 punktus nustatytų tokių paslaugų maksimalių dydžių, todėl gali būti priteistos. Išlaidos dokumentų vertimams (468,78 Eur) taip pat laikytinos būtinomis ir pagrįstomis bylinėjimosi išlaidomis (CPK 88 straipsnio 1 dalies 10 punktas), todėl pareiškėjui iš suinteresuoto asmens iš viso priteistina 1 188 Eur bylinėjimosi išlaidų.

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 98 straipsniu, 810 straipsnio 6 dalimi,
811^{1}, 813 straipsniais, Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymo 51 straipsniu,

n u t a r i a :

Pripažinti Lietuvos Respublikoje Krepšinio arbitražo teismo Ženevoje 2020 m. vasario 19 d. sprendimą ir leisti jį vykdyti dėl priteisimo iš L. L. (asmens kodas (duomenys neskelbtini)
5 795 Eur (penkių tūkstančių septynių šimtų devyniasdešimt penkių eurų) sumos Surguto miesto viešajai organizacijai Krepšinio klubui „Universitet“ (juridinio asmens kodas 8602164226).

Priteisti pareiškėjui Surguto miesto viešajai organizacijai Krepšinio klubui „Universitet“ (juridinio asmens kodas 8602164226) iš L. L. (asmens kodas (duomenys neskelbtini) 1 188 Eur (vieną tūkstantį vieną šimtą aštuoniasdešimt aštuonis eurus) bylinėjimosi išlaidų.

Ši nutartis įsiteisėja nuo jos priėmimo dienos ir per 30 dienų gali būti skundžiama kasaciniu skundu Lietuvos Aukščiausiajam Teismui.

Teisėjai Marius Bajoras

Artūras Driukas

Asta Radzevičienė

Paminėta tekste:

- CPK
- CPK 810 str. Užsienio teismų (arbitražų) sprendimų pripažinimo sąlygos
- 3K-3-363/2014
- 3K-3-267-611/2017
- 3K-3-323/2011
- 3K-3-65/2011
- 3K-3-548/2011
- e3K-3-227-684/2019
- 3K-7-179/2006
- e3K-3-182-969/2019
- 3K-3-443/2008
- CPK 93 str. Bylinėjimosi išlaidų paskirstymas
- CPK 88 str. Išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu